

Υπόθεση C-263/24 [Smiliev]ⁱ

Αίτηση προδικαστικής απόφασεως

Ημερομηνία καταθέσεως:

15 Απριλίου 2024

Αιτούν δικαστήριο:

Rayonen sad Tutrakan (Βουλγαρία)

Ημερομηνία της απόφασεως του αιτούντος δικαστηρίου:

15 Απριλίου 2024

Κατηγορούσα αρχή:

Rayonna prokuratura Silistra, Teritorialno otdelenie Tutrakan

Κατηγορούμενος:

ΥΕ

[παραλειπόμενα]

ΑΙΤΗΣΗ

ΠΡΟΔΙΚΑΣΤΙΚΗΣ ΑΠΟΦΑΣΕΩΣ

Υπόθεση: ποινική υπόθεση γενικού χαρακτήρα αριθ. 63/2024

ΕΙΔΙΚΗ ΑΙΤΗΣΗ δυνάμει του άρθρου 105 του

Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

[παραλειπόμενα]

Τα πραγματικά περιστατικά και οι περιστάσεις της υπόθεσης και το αντικείμενο της διαφοράς:

I. Διάδικοι [παραλειπόμενα]

ⁱ Η ονομασία που έχει δοθεί στην υπό κρίση υπόθεση είναι πλασματική. Δεν αντιστοιχεί στο πραγματικό όνομα κανενός διαδίκου.

1. Εισαγγελική αρχή: RAYONNA PROKURATURA SILISTRA, TERITORIALNO OTDELENIE TUTRAKAN [παραλειπόμενα]
2. Κατηγορούμενος: ΥΕ [παραλειπόμενα]
3. Δικηγόρος: Psycho Yoven [παραλειπόμενα].

II. Αντικείμενο της υπόθεσης

4. Ο κατηγορούμενος διώκεται διότι [παραλειπόμενα], στις 25 Οκτωβρίου 2023, εντός προθεσμίας ενός έτους αφότου του επιβλήθηκε διοικητική κύρωση με την έκθεση διαπίστωσης παράβασης [παραλειπόμενα], της 7ης Μαρτίου 2023, την οποία εξέδωσε [παραλειπόμενα] η OD-MVR (Oblastna direktsia na Ministerstvoto na vatreshnite raboti, περιφερειακή διεύθυνση του Υπουργείου Εσωτερικών της Silistra, Βουλγαρία), με έναρξη ισχύος στις 4 Μαΐου 2023, για την οδήγηση μηχανοκίνητου οχήματος χωρίς την αντίστοιχη άδεια, υπέπεσε στην ίδια παράβαση [παραλειπόμενα] – αδίκημα που προβλέπεται στο άρθρο 343γ, παράγραφος 2, του Nakazatelen kodeks (ποινικού κώδικα, στο εξής: NK).

III. Η εξέλιξη της διαδικασίας

5. Το κατηγορητήριο συντάχθηκε στο πλαίσιο ταχείας διαδικασίας.
6. Της υπόθεσης επελήφθη αρχικά το Rayonen sad (περιφερειακό δικαστήριο) του Tutrakan, ποινική υπόθεση γενικού χαρακτήρα αριθ. 246/2023.
7. Κατά τη διάρκεια της δικαστικής έρευνας, προέκυψε ότι κατά του κατηγορουμένου είχαν εκδοθεί από τα εθνικά δικαστήρια οι ακόλουθες καταδικαστικές αποφάσεις:
8. Με συμφωνία μεταξύ του κατηγορουμένου και της εισαγγελικής αρχής [παραλειπόμενα] ενώπιον του Rayonen sad (περιφερειακού δικαστηρίου) του **Dulovo**, η οποία άρχισε να ισχύει στις 2 Νοεμβρίου 2023, ο κατηγορούμενος κρίθηκε ένοχος για την τέλεση, στις 22 Φεβρουαρίου 2023, αδικήματος περί τα έγγραφα (χρήση πλαστής άδειας οδήγησης), το οποίο προβλέπεται στο άρθρο 316, σε συνδυασμό με το άρθρο 308, παράγραφος 1, NK. Καταδικάστηκε σε φυλάκιση 18 μηνών με αναστολή βάσει του άρθρου 66, παράγραφος 1, NK.
9. Με συμφωνία μεταξύ του κατηγορουμένου και της εισαγγελικής αρχής [παραλειπόμενα] ενώπιον του Rayonen sad (περιφερειακού δικαστηρίου) του **Eihono** [παραλειπόμενα], η οποία άρχισε να ισχύει στις 7 Δεκεμβρίου 2023, ο κατηγορούμενος κρίθηκε ένοχος για την τέλεση, στις 25 Φεβρουαρίου 2022, του αδικήματος που προβλέπεται στο άρθρο 343γ, παράγραφος 2, NK (βλ. σημείο 4). Καταδικάστηκε σε φυλάκιση 10 μηνών με αναστολή, βάσει του άρθρου 66, παράγραφος 1, NK και σε πρόστιμο [παραλειπόμενα]
10. Με συμφωνία μεταξύ του κατηγορουμένου και της εισαγγελικής αρχής [παραλειπόμενα] ενώπιον του Rayonen sad (περιφερειακού δικαστηρίου) του

Είλονο [παραλειπόμενα], η οποία άρχισε να ισχύει στις 19 Ιανουαρίου 2024, ο κατηγορούμενος κρίθηκε ένοχος για την τέλεση εκ νέου, στις 25 Μαΐου 2022, αδικήματος περί τα έγγραφα (χρήσης πλαστής άδειας οδήγησης), το οποίο προβλέπεται στο άρθρο 316, σε συνδυασμό με το άρθρο 308, παράγραφος 1, ΝΚ. Καταδικάστηκε σε φυλάκιση ενάμισι έτους με αναστολή βάσει του άρθρου 66, παράγραφος 1, ΝΚ.

11. Κατά τη διάρκεια της δικαστικής έρευνας, το δικαστήριο διαπίστωσε, χάρη στις πληροφορίες που άντλησε από το Ευρωπαϊκό Σύστημα Πληροφοριών Ποινικού Μητρώου (ECRIS), ότι ο κατηγορούμενος είχε επίσης καταδικαστεί στην αλλοδαπή.

12. **Με απόφαση [παραλειπόμενα] του Tribunal de police de Vilvoorde (πταισματοδικείου Vilvoorde, Βασίλειο του Βελγίου) [παραλειπόμενα]**, της 3ης Ιανουαρίου 2022, ο κατηγορούμενος κρίθηκε ένοχος για τρεις πράξεις, τις οποίες τέλεσε στις 14 Ιουνίου 2020 στο Zaventem, Βασίλειο του Βελγίου, και οι οποίες αποτελούν «παραβάσεις του κώδικα οδικής κυκλοφορίας» κατά τη βελγική νομοθεσία [παραλειπόμενα]:

12.1. [παραλειπόμενα] ότι οδήγησε μηχανοκίνητο όχημα [παραλειπόμενα] ή [παραλειπόμενα] άφησε να οδηγηθεί μηχανοκίνητο όχημα [παραλειπόμενα] που δεν καλυπτόταν από ασφάλεια έναντι αστικής ευθύνης [παραλειπόμενα] (άρθρα 1, 2, παράγραφος 1, 20, 22, παράγραφος 1, 24, 28 και 29 του νόμου της 21ης Νοεμβρίου 1989 περί υποχρεωτικής ασφάλισης έναντι αστικής ευθύνης σχετικά με αυτοκίνητα οχήματα).

12.2. [παραλειπόμενα] ότι οδήγησε όχημα το οποίο δεν ήταν ταξινομημένο ή δεν έφερε την πινακίδα κυκλοφορίας που παραδόθηκε κατά τον χρόνο της ταξινόμησης (άρθρο 2, παράγραφος 1, του βασιλικού διατάγματος της 20ής Ιουλίου 2001, άρθρο 29, παράγραφος 1, σημείο 3, και άρθρο 38, παράγραφος 1.3, του νόμου περί της αστυνόμευσης της οδικής κυκλοφορίας, ο οποίος κωδικοποιήθηκε με το βασιλικό διάταγμα της 15ης Μαρτίου 1968).

12.3. ότι, ως οδηγός οχήματος [παραλειπόμενα], χρησιμοποίησε κινητό τηλέφωνο το οποίο κρατούσε στο χέρι του ενώ το όχημα δεν βρισκόταν σε στατική ή σταθμευμένη κατάσταση (άρθρο 8.4 του βασιλικού διατάγματος της 1ης Δεκεμβρίου 1975 σχετικά με τον γενικό κανονισμό περί της αστυνόμευσης της οδικής κυκλοφορίας και της χρήσης των δημοσίων οδών· άρθρο 29, παράγραφος 1, σημείο 3, και 38, παράγραφος 1.3, του νόμου περί της αστυνόμευσης της οδικής κυκλοφορίας, ο οποίος κωδικοποιήθηκε με το βασιλικό διάταγμα της 15ης Μαρτίου 1968).

12.4. ότι επέτρεψε την κυκλοφορία σε δημόσιες οδούς οχήματος που έχει ταξινομηθεί στο Βέλγιο και υποβληθεί σε τεχνικό έλεγχο [παραλειπόμενα] χωρίς [παραλειπόμενα] να διαθέτει έγκυρο πιστοποιητικό τεχνικού ελέγχου, το αντίστοιχο σήμα τεχνικού ελέγχου και πιστοποιητικό ταυτοποίησης ή τεχνικό πιστοποιητικό ή άλλο έγγραφο [παραλειπόμενα], καίτοι τα έγγραφα αυτά είναι

υποχρεωτικά (άρθρα 24, παράγραφος 1, 26 και 81 του βασιλικού διατάγματος της 15ης Μαρτίου 1968 σχετικά με τον γενικό κανονισμό επί των τεχνικών προδιαγραφών τις οποίες πρέπει να πληρούν τα αυτοκίνητα οχήματα και τα ρυμουλκούμενά τους, τα μέρη τους, καθώς και τα σχετικά με την ασφάλεια εξαρτήματα, άρθρο 4 του νόμου της 21ης Ιουνίου 1985 περί των τεχνικών προδιαγραφών που πρέπει να πληρούν όλα τα οχήματα χερσαίας μεταφοράς, τα μέρη τους καθώς και τα σχετικά με την ασφάλεια εξαρτήματα).

13. Για τις ανωτέρω πράξεις επιβλήθηκαν οι ακόλουθες ποινές:

13.1. Για τις πράξεις που αναφέρονται στα σημεία 12.1 και 12.2:

13.1.1. πρόστιμο ύψους 800 ευρώ, [παραλειπόμενα: τρόπος προσδιορισμού του προστίμου]· αν το πρόστιμο αυτό δεν καταβληθεί εντός της νόμιμης προθεσμίας, θα αντικατασταθεί από ποινή «απαγόρευσης οδήγησης αυτοκινήτου οχήματος» για διάρκεια 30 ημερών·

13.1.2. «στέρξη του δικαιώματος οδήγησης κάθε αυτοκινήτου οχήματος» για περίοδο ενός μηνός.

13.2. Για την πράξη που αναφέρεται στο σημείο 12.3:

13.2.1. πρόστιμο ύψους 200 ευρώ [παραλειπόμενα: τρόπος προσδιορισμού του προστίμου]· αν το πρόστιμο αυτό δεν καταβληθεί εντός της νόμιμης προθεσμίας, θα αντικατασταθεί από ποινή «απαγόρευσης οδήγησης αυτοκινήτου οχήματος» για διάρκεια 30 ημερών·

13.2.2. «στέρξη του δικαιώματος οδήγησης κάθε αυτοκινήτου οχήματος» για περίοδο 15 ημερών.

13.3. Για την πράξη που αναφέρεται στο σημείο 12.4: «πρόστιμο» ύψους 200 ευρώ [παραλειπόμενα: τρόπος προσδιορισμού του προστίμου]· αν το πρόστιμο αυτό δεν καταβληθεί εντός της νόμιμης προθεσμίας, αντικαθίσταται από «στερητική της ελευθερίας» τριών ημερών.

14. Με απόφαση [παραλειπόμενα] του Amtsgericht Prüm (ειρηνοδικείου Prüm, Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας) [παραλειπόμενα], της 16ης Σεπτεμβρίου 2023, ο κατηγορούμενος κρίθηκε ένοχος για την οδήγηση, στις 30 Ιουνίου 2023, οχήματος χωρίς άδεια οδήγησης ή αφότου εξέπεσε του δικαιώματος να οδηγεί – νομικές διατάξεις: StVG § 21, Abs. 1, αριθ. 1, § 2 (νόμος περί οδικής κυκλοφορίας, άρθρο 21, παράγραφος 1, σημείο 1, παράγραφος 2)

15. Τιμωρήθηκε με πρόστιμο ύψους 50 ευρώ.

16. Ο κατηγορούμενος ομολόγησε την ενοχή του και εφαρμόστηκε η συνοπτική διαδικασία.

17. Στην ποινική υπόθεση γενικού χαρακτήρα αριθ. 246/2023 [παραλειπόμενα], η οποία συνεκτιμά τις καταδικαστικές αποφάσεις που έχουν εκδοθεί προηγουμένως, [παραλειπόμενα], το τμήμα, με την καταδικαστική απόφαση της 15ης Δεκεμβρίου 2023, έκρινε τον κατηγορούμενο ένοχο και του επέβαλε «στερητική της ελευθερίας» ποινή και «πρόστιμο».

18. Η καταδικαστική απόφαση ακυρώθηκε από το Okrazhen sad (περιφερειακό δικαστήριο) [παραλειπόμενα] της Silistra [παραλειπόμενα] και η απόφαση παραπέμφθηκε ενώπιον άλλου σχηματισμού του δικαστηρίου, με την οδηγία να εξετάσει αν οι ποινές που επιβλήθηκαν από το βελγικό δικαστήριο είχαν έννομες συνέπειες.

19. Η παραπεμφθείσα υπόθεση ήχθη ενώπιον του Rayonen sad (περιφερειακού δικαστηρίου) του Tutrakan με νέο αριθμό, ποινική υπόθεση γενικού χαρακτήρα αριθ. 63/2024.

20. Κατά τη νέα εξέταση της υπόθεσης, ο κατηγορούμενος ομολόγησε την ενοχή του (παραδέχθηκε πλήρως τα πραγματικά περιστατικά που παρατίθενται στο κατηγορητήριο και αποδέχθηκε τη μη προσκόμιση αποδείξεων για τα περιστατικά αυτά), με τη διαδικασία να διεξάγεται, πλέον, συνοπτικά. Συναφώς, το αιτούν τμήμα εκτίμησε ότι η ερμηνεία διάταξης του δικαίου της Ένωσης στον τομέα της αστυνομικής και δικαστικής συνεργασίας σε ποινικές υποθέσεις είναι σημαντική για την επίλυση της διαφοράς κατά το μέτρο που η αναγνώριση των εννόμων αποτελεσμάτων τόσο της βελγικής όσο και της γερμανικής απόφασης δύναται να ασκήσει επιρροή στην ποινή που μπορεί να επιβληθεί στον κατηγορούμενο.

το εφαρμοστέο εθνικό δίκαιο και η νομολογία:

21. Nakazatelen kodeks (ποινικός κώδικας)

«Άρθρο 8 [...]

(2) Καταδικαστική απόφαση εκδοθείσα σε άλλο κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η οποία έχει ισχύ δεδικασμένου, για πράξη η οποία συνιστά αδίκημα βάσει του βουλγαρικού ποινικού κώδικα, συνεκτιμάται σε κάθε ποινική διαδικασία κατά του ίδιου προσώπου στη Δημοκρατία της Βουλγαρίας.

[...]

Άρθρο 66 (1) Όταν το δικαστήριο επιβάλλει στερητική της ελευθερίας ποινή που δεν υπερβαίνει τα τρία έτη, δύναται να διατάζει την αναστολή εκτέλεσης της επιβληθείσας ποινής για τρία έως πέντε έτη εφόσον ο κατηγορούμενος δεν έχει καταδικασθεί σε στερητική της ελευθερίας ποινή για αυτεπαγγέλτως διωκόμενη αξιόποινη πράξη και εφόσον το δικαστήριο διαπιστώσει ότι δεν είναι αναγκαία η εκτέλεση της ποινής για την επίτευξη των σκοπών της και, πρωτίστως, του σωφρονισμού του καταδικασθέντος.

[...]

Άρθρο 78α. (1) Το αρμόδιο δικαστήριο απαλλάσσει το ενήλικο πρόσωπο από την ποινική ευθύνη του και το καταδικάζει στην καταβολή προστίμου ύψους από 1 000 έως 5 000 βουλγαρικά λέβα (BGN), εφόσον συντρέχουν σωρευτικώς οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

(α) [όπως τροποποιήθηκε τελευταία – Darzhaven vestnik (επίσημη εφημερίδα, στο εξής: DV) αριθ. 86 του 2005, και ισχύει από τις 29 Απριλίου 2006], το αδίκημα τιμωρείται με στερητική της ελευθερίας ποινή που δεν υπερβαίνει τα τρία έτη ή με οποιαδήποτε άλλη ελαφρύτερη ποινή, όταν διαπράττεται εκ προθέσεως, ή με στερητική της ελευθερίας ποινή που δεν υπερβαίνει τα πέντε έτη ή με οποιαδήποτε άλλη ελαφρύτερη ποινή, όταν διαπράττεται εξ αμελείας·

β) ο δράστης δεν έχει καταδικαστεί για ποινικό αδίκημα γενικού χαρακτήρα και δεν έχει απαλλαγεί από την ποινική του ευθύνη βάσει του παρόντος κεφαλαίου·

γ) η υλική ζημία που προέκυψε από το αδίκημα αποκαταστάθηκε.

[...]

Άρθρο 343γ (νέο – DV αριθ.50 του 1995 (1) (όπως τροποποιήθηκε, DV αριθ. 74 του 2015) Όποιος οδηγεί μηχανοκίνητο όχημα κατά τη διάρκεια της ποινής της στέρησης του δικαιώματος οδήγησης μηχανοκίνητου οχήματος, εφόσον καταδικάστηκε για την ίδια πράξη στο πλαίσιο διοικητικής διαδικασίας, τιμωρείται με στερητική της ελευθερίας ποινή που δεν υπερβαίνει τα τρία έτη και πρόστιμο ύψους 200 έως 1 000 βουλγαρικά λέβα (BGN).

(2) (όπως τροποποιήθηκε – DV αριθ. 74 του 2015) Όποιος, εντός προθεσμίας ενός έτους από την καταδίκη του σε διοικητική κύρωση για οδήγηση οχήματος χωρίς την αντίστοιχη άδεια οδήγησης, τελεί την ίδια πράξη, τιμωρείται με στερητική της ελευθερίας ποινή από ένα έως τρία έτη και με πρόστιμο ύψους από 500 έως 1 000 βουλγαρικά λέβα (BGN).

[...]

Άρθρο 345 (1) Όποιος χρησιμοποιεί πινακίδα κυκλοφορίας που έχει χορηγηθεί για άλλο μηχανοκίνητο όχημα ή πινακίδα κυκλοφορίας που δεν έχει χορηγηθεί από τις αρμόδιες αρχές τιμωρείται με ποινή φυλάκισης ενός έτους ή με πρόστιμο από 500 έως 1 000 βουλγαρικά λέβα (BGN).

(2) Η ποινή που προβλέπεται στην παράγραφο 1 επιβάλλεται επίσης σε όποιον οδηγεί μηχανοκίνητο όχημα που δεν έχει ταξινομηθεί νομίμως».

22. Nakazatelno-protsesualen kodeks (κώδικας ποινικής δικονομίας, στο εξής: NPK)

«Άρθρο 247 (1) Η διαδικασία σε πρώτο βαθμό κινείται:

1. βάσει κατηγορητηρίου και
2. [παραλειπόμενα] κατόπιν μήνυσης του θύματος του αδικήματος».

23. *Naredba n° 8 ot 26 februari 2008 g. za funktsiite i organizatsiata na deynostta na byurata za sadimost (κανονισμός αριθ. 8, της 26ης Φεβρουαρίου 2008, περί των αρμοδιοτήτων και της οργάνωσης των δραστηριοτήτων των γραφείων ποινικού μητρώου)*

«Άρθρο 40 (1) Όλες οι καταδικαστικές αποφάσεις και διοικητικές κυρώσεις που επιβάλλονται δυνάμει του άρθρου 78α ΝΚ καταχωρίζονται στο ποινικό μητρώο».

Η διάταξη ή η πράξη της οποίας ζητείται η ερμηνεία:

24. Άρθρο 3, παράγραφος 1, της απόφασης-πλαisiού 2008/675/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 24ης Ιουλίου 2008, για τη συνεκτίμηση των καταδικαστικών αποφάσεων μεταξύ των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης επ' ευκαιρία νέας ποινικής διαδικασίας,

«1. Κάθε κράτος μέλος μεριμνά ώστε, επ' ευκαιρία ποινικής διαδικασίας κατά ενός προσώπου, οι καταδικαστικές αποφάσεις που έχουν εκδοθεί προηγουμένως σε άλλα κράτη μέλη κατά του ιδίου προσώπου για διαφορετικά πραγματικά περιστατικά, ως προς τις οποίες έχουν ληφθεί πληροφορίες βάσει των εφαρμοστέων πράξεων περί αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής ή περί ανταλλαγής πληροφοριών ποινικών μητρώων, να συνεκτιμώνται στο βαθμό που συνεκτιμώνται οι πρότερες εθνικές καταδικαστικές αποφάσεις και να έχουν ισοδύναμα έννομα αποτελέσματα με τις πρότερες εθνικές καταδικαστικές αποφάσεις, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο.»

25. Άρθρο 2, στοιχείο α', της απόφασης-πλαisiού 2009/315/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, σχετικά με τη διοργάνωση και το περιεχόμενο της ανταλλαγής πληροφοριών που προέρχονται από το ποινικό μητρώο μεταξύ των κρατών μελών:

«α) “καταδίκη”, κάθε αμετάκλητη απόφαση ποινικού δικαστηρίου κατά φυσικού προσώπου η οποία αφορά αξιόποινη πράξη, στο βαθμό που οι αποφάσεις αυτές καταχωρίζονται στο ποινικό μητρώο του κράτους μέλους καταδίκης».

Οι λόγοι για τους οποίους το αιτούν δικαστήριο θεωρεί την απάντηση στα προδικαστικά ερωτήματα λυσιτελή για την επίλυση της διαφοράς

26. Τα πραγματικά περιστατικά της παρούσας διαδικασίας έλαβαν χώρα στις 25 Οκτωβρίου 2023, αφότου κατέστησαν αμετάκλητες οι αποφάσεις των βελγικών και γερμανικών δικαστηρίων. Για τον λόγο αυτόν, οι αποφάσεις των ανωτέρω δικαστηρίων πρέπει να χαρακτηριστούν «πρότερες καταδικαστικές αποφάσεις» κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 1, της απόφασης-πλαisiού 2008/675/ΔΕΥ.

27. Η κατηγορία στην παρούσα διαδικασία ερείδεται [παραλειπόμενα] στο άρθρο 343γ, παράγραφος 2, ΝΚ, το οποίο προβλέπει στερητική της ελευθερίας ποινή από ένα έως τρία έτη και πρόστιμο [παραλειπόμενα].

28. Όσον αφορά το επίδικο ποινικό αδίκημα, είναι κατ' αρχήν δυνατό να απαλλαγεί ο κατηγορούμενος από την ποινική του ευθύνη και να του επιβληθεί, αντ' αυτής, διοικητική κύρωση δυνάμει του άρθρου 78α, μόνον εφόσον ο κατηγορούμενος, σύμφωνα με το άρθρο 78α, παράγραφος 1, στοιχείο β', ΝΚ, δεν έχει καταδικαστεί για ποινικό αδίκημα γενικού χαρακτήρα. Όσον αφορά το επίδικο ποινικό αδίκημα, είναι επίσης δυνατή η αναστολή της εκτέλεσης της στερητικής της ελευθερίας ποινής βάσει του άρθρου 66, παράγραφος 1, ΝΚ (ήτοι η ποινή δεν εκτελείται πραγματικά) μόνον αν το πρόσωπο δεν έχει καταδικαστεί σε «στερητική της ελευθερίας ποινή για την τέλεση ποινικού αδικήματος γενικού χαρακτήρα».

29. Κατά συνέπεια, η συνεκτίμηση των αλλοδαπών καταδικαστικών αποφάσεων θα έχει επιρροή στον προσδιορισμό της ποινής, εφόσον αυτή επιβληθεί, στην υπό κρίση υπόθεση.

30. [παραλειπόμενα].

IV. Οι καταδικαστικές αποφάσεις που έχουν εκδοθεί από τα αλλοδαπά δικαστήρια υπάγονται στις καταδικαστικές αποφάσεις για «γενικού χαρακτήρα ποινικά αδικήματα»:

31. Το άρθρο 3, παράγραφος 1, της απόφασης-πλαisiού 2008/675/ΔΕΥ προβλέπει ότι κάθε κράτος μέλος μεριμνά ώστε να συνεκτιμώνται, επ' ευκαιρία ποινικής διαδικασίας κατά ενός προσώπου, οι καταδικαστικές αποφάσεις που έχουν εκδοθεί προηγουμένως σε άλλα κράτη μέλη κατά του ίδιου προσώπου για διαφορετικά πραγματικά περιστατικά, ως προς τις οποίες έχουν ληφθεί πληροφορίες βάσει των εφαρμοστέων πράξεων περί αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής ή περί ανταλλαγής πληροφοριών ποινικών μητρώων.

32. Κατά το άρθρο 2 της [απόφασης-πλαisiού], ως «καταδίκη» νοείται κάθε αμετάκλητη απόφαση ποινικού δικαστηρίου με την οποία φυσικό πρόσωπο κρίνεται ένοχο για την τέλεση ποινικού αδικήματος (Σ.τ.μ.: στα βουλγαρικά, *prestarplenie*).

33. Πρέπει να υποτεθεί εν προκειμένω ότι υφίσταται σφάλμα στην απόδοση στη βουλγαρική γλώσσα, δεδομένου ότι το άρθρο 2, στοιχείο α', της απόφασης-πλαisiού 2009/315/ΔΕΥ [παραλειπόμενα] ορίζει τον όρο «καταδίκη» ως «[παραλειπόμενα] κάθε αμετάκλητη απόφαση ποινικού δικαστηρίου κατά φυσικού προσώπου η οποία αφορά αξιόποινη πράξη (σ.τ.μ.: στα βουλγαρικά, *nakasueto deyanie*, κυριολεκτικά, *αξιόποινη πράξη*)¹, στον βαθμό που οι αποφάσεις αυτές καταχωρίζονται στο ποινικό μητρώο του κράτους μέλους καταδίκης». Ο ίδιος όρος

¹ Υπογράμμιση από το αιτούν δικαστήριο.

χρησιμοποιείται σε άλλες γλωσσικές εκδοχές των αποφάσεων-πλαίσιο. Παραδείγματος χάριν, το γερμανικό κείμενο χρησιμοποιεί τον όρο «Straftat» και το ολλανδικό κείμενο τον όρο «strafbaar feit». Για τον λόγο αυτόν, πρέπει να γίνει δεκτό ότι λαμβάνονται υπόψη, σύμφωνα με το άρθρο 3, παράγραφος 1, της απόφασης-πλαισίου 2008/675/ΔΕΥ, οι καταδικαστικές αποφάσεις που έχουν εκδοθεί για «αξιόποινες πράξεις» και όχι για «ποινικά αδικήματα», στο μέτρο που η εν λόγω τελευταία έννοια είναι στενότερη στο βουλγαρικό δίκαιο (βλ. σημείο 39).

34. Εντούτοις, πλείονα νομικά συστήματα θεσπίζουν διαφορετική ταξινόμηση των αξιοποίνων πράξεων. [παραλειπόμενα].

35. Το γερμανικό δίκαιο χρησιμοποιεί ταξινόμηση δύο επιπέδων των αξιοποίνων πράξεων – «Verbrechen» και «Vergehen» – § 12 Strafgesetzbuch (ποινικός κώδικας):

«Verbrechen und Vergehen (Κακουργήματα και πλημμελήματα)

(1) Κακουργήματα χαρακτηρίζονται οι παράνομες πράξεις που τιμωρούνται με ποινή φυλάκισης τουλάχιστον ενός έτους και άνω.

(2) Πλημμελήματα χαρακτηρίζονται οι παράνομες πράξεις που τιμωρούνται τουλάχιστον με μικρότερης διάρκειας ποινή φυλάκισης ή με πρόστιμο».

36. Το βελγικό δίκαιο θεσπίζει σύστημα ταξινόμησης των αξιοποίνων πράξεων τριών επιπέδων – «πταίσματα», «πλημμελήματα», «κακουργήματα» (άρθρο 1 του ποινικού κώδικα):

«Άρθρο 1: Το αδίκημα που τιμωρείται από τη νομοθεσία με κάθειρξη αποτελεί κακούργημα.

Το αδίκημα που τιμωρείται από τη νομοθεσία με φυλάκιση αποτελεί πλημμέλημα.

Το αδίκημα που τιμωρείται από τη νομοθεσία με πρόστιμο αποτελεί πταίσμα».

37. Το βουλγαρικό δίκαιο θέσπισε σύστημα δύο επιπέδων για την ταξινόμηση των αξιοποίνων πράξεων:

37.1. τα ποινικά αδικήματα, και

37.2. οι διοικητικές παραβάσεις.

38. Οι διοικητικές παραβάσεις δεν καταχωρίζονται εν γένει στο ποινικό μητρώο και δεν πρέπει ως εκ τούτου να χαρακτηρίζονται αξιοποινες πράξεις κατά την έννοια του άρθρου 2, στοιχείο α', της απόφασης-πλαισίου 2009/315/ΔΕΥ [σ. τ. μ.: στο βουλγαρικό κείμενό της].

39. Εντούτοις, σύμφωνα με το άρθρο 40, παράγραφος 1, του κανονισμού αριθ. 8, της 26ης Φεβρουαρίου 2008 [παραλειπόμενα], το ποινικό μητρώο

περιλαμβάνει όχι μόνο τις καταδικαστικές αποφάσεις για ποινικά αδικήματα, αλλά και τις διοικητικές κυρώσεις που επιβάλλονται δυνάμει του άρθρου 78α ΝΚ. Στη διαδικασία του άρθρου 78α ΝΚ, ο δράστης κρίνεται ένοχος τέλεσης παράβασης του ποινικού κώδικα, πλην απαλλάσσεται από την ποινική ευθύνη του και του επιβάλλεται διοικητική ποινή τα έννομα αποτελέσματα της οποίας διαφέρουν εκείνων που αφορούν τα πρόσωπα που έχουν καταδικαστεί για ποινικό αδίκημα.

40. Ο Βούλγαρος νομοθέτης έχει θεσπίσει μια άλλη διάκριση, ήτοι τα ποινικά αδικήματα γενικού και ιδιωτικού χαρακτήρα. Κατά το άρθρο 247 ΝΡΚ, αδικήματα γενικού χαρακτήρα είναι εκείνα [παραλειπόμενα] στα οποία η δίωξη ασκείται από εισαγγελική αρχή και αδικήματα ιδιωτικού χαρακτήρα είναι εκείνα στα οποία η δίωξη ασκείται κατόπιν μήνυσης του θύματος ενώπιον του δικαστηρίου (στις περιπτώσεις αυτές, το θύμα ενεργεί ως κατηγορός).

41. Υπό τις συνθήκες αυτές, κατ' αρχάς, οι πληροφορίες που παρέχει το ECRIS δεν παρέχουν την δυνατότητα καθορισμού της κατηγορίας αξιοποιώνων πράξεων, σύμφωνα με την ταξινόμηση του γερμανικού και του βελγικού δικαίου, στην οποία υπάγονται οι πράξεις τις οποίες αφορούν οι πρότερες καταδικαστικές αποφάσεις.

42. Κατά συνέπεια, δεν είναι δυνατόν να καθοριστεί εάν οι πράξεις για τις οποίες καταδικάστηκε ο κατηγορούμενος από τα αλλοδαπά δικαστήρια πρέπει να θεωρηθούν, στο πλαίσιο της αναγνώρισης των αποφάσεων, ως διοικητικές παραβάσεις ή ως ποινικά αδικήματα υπό το πρίσμα του βουλγαρικού δικαίου. Αν θεωρηθούν ως ποινικά αδικήματα, δεν είναι δυνατόν να καθοριστεί αν πρέπει να θεωρηθούν ως ποινικά αδικήματα γενικού ή ιδιωτικού χαρακτήρα.

43. Καίτοι τα ποινικά αδικήματα που καταχωρίζονται στο ποινικό μητρώο στο ECRIS θεωρείται ότι έχουν ισοδύναμο αποτέλεσμα με τις πράξεις που καταχωρίζονται στο ECRIS δυνάμει του βουλγαρικού δικαίου, το αιτούν δικαστήριο υποχρεούται να κάνει δεκτό ότι οι καταδικαστικές αποφάσεις που εκδόθηκαν από τα βελγικά [παραλειπόμενα] και τα γερμανικά δικαστήρια δεν δύναται να χαρακτηριστούν διοικητικές παραβάσεις, δεδομένου ότι οι τελευταίες δεν δύναται, κατά το βουλγαρικό δίκαιο, να καταχωρισθούν στο ποινικό μητρώο. Πρέπει, επομένως, να υποτεθεί ότι αποτελούν, υπό το πρίσμα του ουσιαστικού δικαίου (εν προκειμένω της βουλγαρικής νομοθεσίας), είτε ποινικά αδικήματα είτε αποφάσεις περί απαλλαγής από την ποινική ευθύνη κατά την έννοια του άρθρου 78α ΝΚ (βλ. σημείο 39). Εντούτοις, στο μέτρο που οι καταδικαστικές αποφάσεις δεν καταχωρίζονται [παραλειπόμενα] στο ECRIS ως αποφάσεις περί απαλλαγής από την ποινική ευθύνη (παράμετρος «S» του παραρτήματος «B» της καταργηθείσας απόφασης 2009/316/ΔΕΥ του Συμβουλίου), πρέπει να γίνει δεκτό ότι πρόκειται για καταδικαστικές αποφάσεις για ποινικά αδικήματα. Δεδομένου ότι δεν υφίσταται θύμα στις εν λόγω κατηγορίες ποινικών αδικημάτων, μπορεί να υποτεθεί ότι πρόκειται για αδικήματα γενικού χαρακτήρα, όπερ αποκλείει την εφαρμογή των άρθρων 66 και

78α του ποινικού κώδικα για τον προσδιορισμό της ποινής στην υπόθεση που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου.

44. Εντούτοις, αν γίνει δεκτό ότι το δικαστήριο δεν υποχρεούται να θεωρήσει τις καταδικαστικές αποφάσεις που καταχωρίζονται στο ECRIS ισοδύναμες προς τις καταδικαστικές αποφάσεις που καταχωρίζονται στο βουλγαρικό ποινικό μητρώο, πρέπει να υποβληθεί πρόσθετο ερώτημα στην κεντρική αρχή προκειμένου να ληφθούν περαιτέρω διευκρινίσεις:

44.1. ως προς την ύπαρξη διαφορετικών κατηγοριών ποινικών αδικημάτων που καταχωρίζονται στο ποινικό μητρώο του κράτους μέλους στο οποίο εκδίδεται η απόφαση (ενδεχομένως τα κριτήρια διάκρισης μεταξύ τους – ποινή, πρόσωπο που κίνησε την ποινική διαδικασία, δυνατότητα ακύρωσης των αποτελεσμάτων της εκδοθείσας απόφασης κλπ.).

44.2. [παραλειπόμενα] ως προς την κατηγορία στην οποία εντάσσονται οι πρότερες καταδικαστικές αποφάσεις που έχουν καταχωρισθεί στο ECRIS.

45. Το αιτούν δικαστήριο οφείλει επομένως να διακριβώσει σε ποιες κατηγορίες αξιοποιώνων πράξεων του εθνικού δικαίου αντιστοιχούν οι αξιόποινες πράξεις για τις οποίες ο κατηγορούμενος καταδικάστηκε από τα αλλοδαπά δικαστήρια. Η εκτίμηση είναι εν προκειμένω εξαιρετικά πολύπλοκη διότι δεν υφίστανται καθορισμένα κριτήρια για την πραγματοποίησή της και η αναγνώριση των εκδοθεισών καταδικαστικών αποφάσεων θα καθοριστεί κατά περίπτωση σύμφωνα με την προσωπική εκτίμηση του δικαστή.

46. Εν προκειμένω, ο δικαστής δύναται, στο πλαίσιο της εκτίμησης αυτής, να κρίνει ότι οι ποινές που επέβαλαν τα αλλοδαπά δικαστήρια αποτελούν καταδικαστικές αποφάσεις για διοικητικές παραβάσεις και να μην τις αναγνωρίσει καθόλου κατ' εφαρμογήν του άρθρου 66 και του άρθρου 78α ΝΚ.

47. [παραλειπόμενα]

48. [παραλειπόμενα]

49. [παραλειπόμενα]

50. [παραλειπόμενα: σχόλιο σχετικά με το γεγονός ότι η εισαγγελική αρχή και η υπεράσπιση δεν υποβάλλουν ουδεμία παρατήρηση περί του ζητήματος].

V. Πρέπει να συνεκτιμώνται οι καταδικαστικές αποφάσεις που εκδόθηκαν από τα αλλοδαπά δικαστήρια ελλείψει διττού αξιοποιήσιμου της πράξης;

51. Το άρθρο 8, παράγραφος 2, ΝΚ επιτρέπει τη συνεκτίμηση καταδικαστικής απόφασης που εκδόθηκε σε άλλο κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης μόνον για τις πράξεις που αποτελούν ποινικό αδίκημα κατά τον βουλγαρικό ποινικό κώδικα.

52. Σύμφωνα με την αιτιολογική σκέψη 6 της απόφασης-πλαisiού 2008/675/ΔΕΥ, το αιτούν δικαστήριο δεν υποχρεούται να συνεκτιμήσει την καταδικαστική απόφαση σε περίπτωση που δεν θα μπορούσε να είχε εκδοθεί εθνική καταδικαστική απόφαση για την πράξη για την οποία επιβλήθηκε η πρότερη καταδίκη.

53. Τούτο σημαίνει ότι συνεκτιμώνται μόνον:

53.1. η καταδικαστική απόφαση που εξέδωσε το γερμανικό δικαστήριο διότι αντιστοιχεί σε καταδικαστική απόφαση για το ποινικό αδίκημα του άρθρου 343γ NK.

53.2. η καταδικαστική απόφαση που εξέδωσε το βελγικό δικαστήριο στην υπόθεση που αφορά την οδήγηση μη ταξινομημένου οχήματος (βλ. σημείο 12.2) διότι αντιστοιχεί σε καταδικαστική απόφαση για το ποινικό αδίκημα του άρθρου 345 NK.

54. Οι λοιπές πράξεις δεν είναι αξιόποινες, ως ποινικά αδικήματα, στο βουλγαρικό δίκαιο. Το ζήτημα είναι έτι σημαντικότερο, καθώς η βελγική καταδικαστική απόφαση περιλαμβάνει στερητική της ελευθερίας ποινή για οδήγηση οχήματος που δεν έχει υποβληθεί σε τεχνικό έλεγχο (βλ. σημείο 12.4). Αν αναγνωριστεί το αποτέλεσμα της ανωτέρω καταδικαστικής απόφασης, δεν θα είναι δυνατή η επιβολή, δυνάμει του άρθρου 66 NK, ποινής με αναστολή για το επίδικο αδίκημα.

55. [παραλειπόμενα]

56. [παραλειπόμενα]

57. [παραλειπόμενα]

58. [παραλειπόμενα: σχόλιο που αναπαράγει τα επιχειρήματα του κατηγορού και της υπεράσπισης κατά τα οποία τα αποτελέσματα των αλλοδαπών καταδικαστικών αποφάσεων αναγνωρίζονται μόνον αν οι πράξεις που απορρέουν από αυτά τιμωρούνται δυνάμει της βουλγαρικής νομοθεσίας].

Προδικαστικά ερωτήματα

I. Έχει το άρθρο 3, παράγραφος 1, της απόφασης-πλαisiού 2008/675/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 24ης Ιουλίου 2008, για τη συνεκτίμηση των καταδικαστικών αποφάσεων μεταξύ των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης επ' ευκαιρία νέας ποινικής διαδικασίας, σε συνδυασμό με το άρθρο 2, στοιχείο α', της απόφασης-πλαisiού 2009/315/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, σχετικά με τη διοργάνωση και το περιεχόμενο της ανταλλαγής πληροφοριών που προέρχονται από το ποινικό μητρώο μεταξύ των κρατών μελών, την έννοια ότι η συνεκτίμηση των πρότερων καταδικαστικών αποφάσεων που εκδόθηκαν κατά του ίδιου προσώπου σε άλλα κράτη μέλη σημαίνει ότι το δικαστήριο ενώπιον του οποίου κινείται νέα

ποινική διαδικασία κατά του ίδιου προσώπου (δικαστήριο εφαρμογής) υποχρεούται να κάνει δεκτό ότι οι πρότερες καταδικαστικές αποφάσεις που έχουν καταχωρισθεί στο Ευρωπαϊκό Σύστημα Πληροφοριών Ποινικού Μητρώου (ECRIS), οι οποίες εκδόθηκαν σε άλλα κράτη μέλη, αφορούν τις ίδιες κατηγορίες αξιολογίων πράξεων, οι οποίες ταξινομούνται στο εθνικό δίκαιο ανάλογα με τον δημόσιο κίνδυνο που αντιπροσωπεύουν και υπόκεινται σε καταχώριση στο ποινικό μητρώο στο κράτος μέλος εφαρμογής; Όταν υφίστανται πλείονες κατηγορίες αξιολογίων πράξεων, οι οποίες καταχωρίζονται στο ποινικό μητρώο δυνάμει του εθνικού δικαίου του δικαστηρίου εφαρμογής, οι έννομες συνέπειες των οποίων διαφέρουν σε περίπτωση καταδικαστικής απόφασης, απόκειται στο εθνικό δικαστήριο ενώπιον του οποίου έχει κινηθεί ποινική διαδικασία κατά συγκεκριμένου προσώπου να εκτιμήσει σε κάθε μεμονωμένη περίπτωση σε ποια κατηγορία, σύμφωνα με την εθνική ταξινόμηση, υπάγονται οι πράξεις για τις οποίες εκδόθηκαν προηγουμένως καταδικαστικές αποφάσεις σε άλλα κράτη μέλη; Σε ποιες περιπτώσεις επιβάλλεται τέτοια εκτίμηση;

Π. Έχει το άρθρο 3, παράγραφος 1, της απόφασης-πλαίσιου 2008/675/ΔΕΥ του Συμβουλίου την έννοια ότι επιτρέπει εθνική ρύθμιση που προβλέπει ότι δικαστήριο υποχρεούται να μη συνεκτιμήσει τις καταδικαστικές αποφάσεις που έχουν εκδοθεί προηγουμένως σε άλλο κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης για πράξεις που δεν αποτελούν ποινικά αδικήματα κατά το εθνικό δίκαιο του δικαστηρίου εφαρμογής;

Θέση του αιτούντος δικαστηρίου

VI. Επί του πρώτου προδικαστικού ερωτήματος

59. Κατά το αιτούν δικαστήριο, πρέπει να υπομνησθεί ότι κατά το άρθρο 2, στοιχείο α', της απόφασης-πλαίσιου 2009/315/ΔΕΥ [παραλειπόμενα], ως «καταδίκη» νοείται κάθε αμετάκλητη απόφαση ποινικού δικαστηρίου κατά φυσικού προσώπου η οποία αφορά αξιόποινη πράξη, στο βαθμό που οι αποφάσεις αυτές καταχωρίζονται στο ποινικό μητρώο του κράτους μέλους καταδίκης. Σύμφωνα με το άρθρο 3, παράγραφος 1, της απόφασης-πλαίσιου 2008/675/ΔΕΥ [παραλειπόμενα] κάθε κράτος μέλος μεριμνά ώστε, επ' ευκαιρία ποινικής διαδικασίας κατά ενός προσώπου, οι καταδικαστικές αποφάσεις που έχουν εκδοθεί προηγουμένως σε άλλα κράτη μέλη κατά του ίδιου προσώπου για διαφορετικά πραγματικά περιστατικά, ως προς τις οποίες έχουν ληφθεί πληροφορίες βάσει των εφαρμοστέων πράξεων περί αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής ή περί ανταλλαγής πληροφοριών ποινικών μητρώων, να συνεκτιμώνται στο βαθμό που συνεκτιμώνται οι πρότερες εθνικές καταδικαστικές αποφάσεις και να έχουν ισοδύναμα έννομα αποτελέσματα με τις πρότερες εθνικές καταδικαστικές αποφάσεις, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο.

60. Το εργαλείο που χρησιμοποιείται, στην περίπτωση αυτή, για την ανταλλαγή πληροφοριών που προέρχονται από τα ποινικά μητρώα είναι το προβλεπόμενο στο άρθρο 1, στοιχείο γ', της απόφασης-πλαίσιου 2009/315/ΔΕΥ

[παραλειπόμενα], ήτοι ένα αποκεντρωμένο ηλεκτρονικό σύστημα ανταλλαγής πληροφοριών σχετικά με τις καταδικαστικές αποφάσεις, το οποίο εδράζεται στις βάσεις δεδομένων σχετικά με το ποινικό μητρώο κάθε κράτους μέλους – το Ευρωπαϊκό Σύστημα Πληροφοριών Ποινικού Μητρώου (ECRIS).

61. Επομένως, η δημιουργία του ECRIS αποσκοπεί στην ενοποίηση των πληροφοριών ποινικού μητρώου των προσώπων και στην απόδοση των ίδιων εννόμων αποτελεσμάτων στις καταδικαστικές αποφάσεις που καταχωρίζονται στα διάφορα κράτη μέλη. Για τον λόγο αυτό, οι πράξεις που καταχωρίζονται στο σύστημα από κράτος μέλος πρέπει να αντιμετωπίζονται με την ίδια αυστηρότητα από κάθε άλλο κράτος μέλος (υπό την επιφύλαξη των σκέψεων που εκτέθηκαν ανωτέρω – βλ. σημείο 68).

62. Δεν αμφισβητείται ότι οι χώρες της ΕΕ προβλέπουν διάφορες κατηγορίες πράξεων που θεωρούνται αξιόποινες κατά τη νομοθεσία. Ο καθορισμός των κατηγοριών των πράξεων που θα καταχωρίζονται, κατά την εθνική νομοθεσία, στο ποινικό μητρώο εμπίπτει στο εθνικό δίκαιο. Εντούτοις, είναι επίσης αναμφισβήτητο ότι οι σοβαρές αξιόποινες πράξεις καταχωρίζονται στο ποινικό μητρώο και ότι οι διαφορές μεταξύ των νομοθεσιών απορρέουν από τη συμπερίληψη ή τον αποκλεισμό από το ποινικό μητρώο των λιγότερο σοβαρών αξιοποιώνων πράξεων. Εν πάση περιπτώσει, πρέπει να γίνει δεκτό ότι ο νομοθέτης, καταχωρίζοντας ορισμένες κατηγορίες πράξεων στο ποινικό μητρώο, εκτιμά ότι αντιπροσωπεύουν αρκούντως υψηλό δημόσιο κίνδυνο για το οικείο κράτος μέλος, εκτίμηση που πρέπει να γίνει αποδεκτή από τα λοιπά κράτη μέλη.

63. Η υποχρέωση που προβλέπει το άρθρο 3, παράγραφος 1, της απόφασης-πλαίσιου 2008/675/ΔΕΥ απαιτεί συγκεκριμένα την αναγνώριση των αλλοδαπών αποφάσεων που το άλλο κράτος μέλος έχει αποφασίσει να συμπεριλάβει στο ποινικό μητρώο του. Η ανωτέρω υποχρέωση επιβάλλει τη συνεκτίμησή τους κατά τον ίδιο τρόπο που την προβλέπει η εθνική νομοθεσία όσον αφορά τα αποτελέσματα των εθνικών καταδικαστικών αποφάσεων που καταχωρίζονται στο εθνικό ποινικό μητρώο.

64. Αντιστρόφως, αν ο αλλοδαπός νομοθέτης έχει εξαιρέσει ορισμένη κατηγορία πράξεων από το πεδίο εφαρμογής του ποινικού μητρώου του, ο εθνικός δικαστής δεν υποχρεούται να κάνει δεκτό ότι πράξεις της ανωτέρω κατηγορίας εμπίπτουν στις πράξεις που έχει εξαιρέσει ο εθνικός δικαστής [Σ.τ.μ.: πιθανό νόημα της φράσης, ασαφές πρωτότυπο].

65. Κατά την ανωτέρω ερμηνεία της διάταξης, πρέπει να γίνει δεκτό, παραδείγματος χάριν, ότι οι (προμνησθείσες) καταδικαστικές αποφάσεις των γερμανικών και βελγικών δικαστηρίων δεν αποτελούν διοικητικές παραβάσεις κατά το βουλγαρικό δίκαιο (καθόσον οι εν λόγω διοικητικές παραβάσεις δεν καταχωρίζονται στο βουλγαρικό ποινικό μητρώο – βλ. σημείο 43).

66. Εφόσον το εθνικό δίκαιο αναγνωρίζει πλείονες κατηγορίες πράξεων που καταχωρίζονται στο ποινικό μητρώο, τα εθνικά δικαστήρια οφείλουν μόνον να

διακριβώσουν σε ποια κατηγορία πράξεων, κατά την εθνική νομοθεσία, υπάγονται οι αλλοδαπές καταδικαστικές αποφάσεις (εάν έχουν διαφορετικές έννομες συνέπειες και εάν αυτό ασκεί επιρροή στην υπόθεση). Η διακρίβωση αυτή πραγματοποιείται βάσει των πληροφοριών που έχουν καταχωρισθεί στο ECRIS. Μόνον εφόσον οι πληροφορίες αυτές είναι ανεπαρκείς δύνανται να χρησιμοποιηθούν λοιπά εργαλεία δικαστικής συνδρομής που εφαρμόζονται εντός της ΕΕ.

67. Εν προκειμένω, πρέπει να γίνει δεκτό ότι οι ανωτέρω συμπληρωματικές πληροφορίες δεν είναι απαραίτητες (βλ. σημείο 43).

VIII. Επί του δευτέρου προδικαστικού ερωτήματος

68. Κατά το αιτούν δικαστήριο, πρέπει να ληφθεί υπόψη η αιτιολογική σκέψη 11 της απόφασης-πλασιίου 2008/675/ΔΕΥ [παραλειπόμενα], η οποία μνημονεύει την τήρηση της αρχής της επικουρικότητας όπως αυτή θεσπίζεται στο άρθρο 2 ΣΛΕΕ και στο άρθρο 5 ΣΕΕ. Κατά την αιτιολογική σκέψη 6 της απόφασης-πλασιίου, δεν υφίσταται υποχρέωση να συνεκτιμώνται τέτοιες πρότερες καταδικαστικές αποφάσεις, παραδείγματος χάριν, σε περίπτωση που δεν θα μπορούσε να είχε εκδοθεί εθνική καταδικαστική απόφαση για την πράξη για την οποία εκδόθηκε η πρότερη καταδικαστική απόφαση.

69. Ο εθνικός νομοθέτης, κατ' εφαρμογήν της απόφασης-πλασιίου, τροποποίησε (DV αριθ. 33 de 2011, με έναρξη ισχύος στις 27 Μαΐου 2011) την παράγραφο 2 του άρθρου 8 ΝΚ, προβλέποντας ότι αμετάκλητη καταδικαστική απόφαση εκδοθείσα σε άλλο κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης για πράξη η οποία συνιστά αδίκημα βάσει του βουλγαρικού ποινικού κώδικα συνεκτιμάται σε κάθε ποινική διαδικασία κατά του ίδιου προσώπου στη Δημοκρατία της Βουλγαρίας.

70. Υπό τις συνθήκες αυτές, πρέπει να γίνει δεκτό ότι δεν υφίσταται σύγκρουση μεταξύ του άρθρου 8, παράγραφος 2, ΝΚ και του άρθρου 3, παράγραφος 1, της απόφασης-πλασιίου 2008/675/ΔΕΥ του Συμβουλίου.

71. Η λύση αυτή συμπληρώνει τα επιχειρήματα που προβάλλονται σε σχέση με το προηγούμενο προδικαστικό ερώτημα. Κατά την έννοια αυτή, η καταχώριση της πράξης στο ποινικό μητρώο και, ταυτόχρονα, η ύπαρξη διττού αξιόποινου για την ίδια πράξη, τόσο στο εν λόγω κράτος μέλος όσο και στο κράτος μέλος του αιτούντος δικαστηρίου, δημιουργούν πρόσθετες εγγυήσεις ότι η κατάσταση του κατηγορουμένου δεν θα επιβαρυνθεί με ποινή αυστηρότερη από ό,τι αν είχε καταδικαστεί για την ίδια πράξη από το εθνικό δικαστήριο.

72. Επιπλέον, τούτο θα αποσοβήσει ένα άλλο πρόβλημα που συνδέεται με τον προσδιορισμό συνολικής ποινής για τις καταδικαστικές αποφάσεις που έχουν εκδοθεί σε διαφορετικά κράτη μέλη.

73. Σύμφωνα με τα σημεία 1 και 2 του διατακτικού της απόφασης της 21ης Σεπτεμβρίου 2017, Beshkov (C-171/16, EU:C:2017:710):

«1) Η απόφαση-πλαίσιο 2008/675/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 24ης Ιουλίου 2008, για τη συνεκτίμηση των καταδικαστικών αποφάσεων μεταξύ των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης επ' ευκαιρία νέας ποινικής διαδικασίας, έχει την έννοια ότι εφαρμόζεται επίσης επί εθνικής διαδικασίας που έχει ως αντικείμενο την επιβολή, προς τον σκοπό της εκτίσεως, συνολικής στερητικής της ελευθερίας ποινής για τον προσδιορισμό της οποίας λαμβάνεται υπόψη η ποινή που έχει επιβάλει στο πρόσωπο αυτό το ημεδαπό δικαστήριο καθώς και η ποινή που έχει επιβάλει στο ίδιο πρόσωπο με προγενέστερη καταδικαστική απόφαση δικαστήριο άλλου κράτους μέλους για διαφορετικά πραγματικά περιστατικά.

2) Η απόφαση-πλαίσιο 2008/675 έχει την έννοια ότι αντιτίθεται στη δυνατότητα να εξαρτηθεί η συνεκτίμηση, σε ορισμένο κράτος μέλος, προγενέστερης καταδικαστικής απόφασης δικαστηρίου άλλου κράτους μέλους από την προηγούμενη διεξαγωγή εθνικής διαδικασίας για την αναγνώριση της απόφασης αυτής από τα αρμόδια δικαστήρια του πρώτου κράτους μέλους, όπως είναι, στην υπόθεση της κύριας δίκης, η προβλεπόμενη ιδίως στα άρθρα 463 έως 466 του *Nakazatelno-protsesualen kodeks* (βουλγαρικού κώδικα ποινικής δικονομίας) διαδικασία».

74. Συνεπώς, κατ' αρχήν, στο πλαίσιο διαδικασίας προσδιορισμού της συνολικής ποινής, πρέπει να εφαρμοστεί η ποινή που επιβλήθηκε σε άλλο κράτος μέλος. Τούτο θα μπορούσε να οδηγήσει στην εκτέλεση της καταδικαστικής απόφασης του αλλοδαπού δικαστηρίου χωρίς αυτή να έχει αναγνωριστεί δυνάμει των άρθρων 463-466 ΝΡΚ.

75. Αν η καταδικαστική απόφαση που εξέδωσε το αλλοδαπό δικαστήριο αφορά πράξη που δεν τιμωρείται ποινικά από το εθνικό δίκαιο, θα καταλήξει πρακτικά στην εκτέλεση καταδικαστικής απόφασης για πράξη που δεν διώκεται ποινικά στο κράτος εκτέλεσης.

76. Το τελευταίο σημείο αποτελεί πρόσθετο επιχείρημα υπέρ της συμμόρφωσης του άρθρου 8, παράγραφος 2, ΝΚ προς το άρθρο 3, παράγραφος 1, της απόφασης-πλαισίου 2008/675/ΔΕΥ του Συμβουλίου.

Πραγματικά περιστατικά και περιστάσεις που δικαιολογούν την αναγκαιότητα εκδίκασης της αιτήσεως προδικαστικής απόφασης με την ταχεία διαδικασία

77. Στην υπόθεση ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου, οι ποινικές κατηγορίες απαγγέλθηκαν στο πλαίσιο ταχείας διαδικασίας (κεφάλαιο 25 ΝΡΚ). Όσον αφορά την εν λόγω διαδικασία, το δικονομικό δίκαιο θεσπίζει συντομότερες προθεσμίες για την περάτωση των δικονομικών πράξεων, όπως τις εξής:

77.1. η υπόθεση έχει εγγραφεί στην ημερήσια διάταξη δημόσιας συνεδρίασης εντός επτά ημερών από την υποβολή της (άρθρο 358, παράγραφος 1, ΝΡΚ).

77.2. η υπόθεση εκδικάζεται, ει δυνατόν, σε μία μόνον συνεδρίαση και η καταδικαστική απόφαση, με την αιτιολογία της, εκδίδεται αμέσως και όταν η

υπόθεση είναι, αντικειμενικά και νομικά, πολύπλοκη, η αιτιολογία δύναται να προετοιμαστεί μετά την απαγγελία, αλλά το αργότερο εντός επτά ημερών (άρθρο 359 ΝΡΚ).

78. Επί του παρόντος, η διαδικασία έχει επιβραδυνθεί σημαντικά λόγω της παραπομπής της υπόθεσης για την εκ νέου εκδίκασή της. Τούτο θίγει τα δικαιώματα του κατηγορουμένου.

79. **Θεωρούμε συνεπώς ότι η αίτηση προδικαστικής απόφασης πρέπει να εκδικαστεί με την ταχεία διαδικασία του άρθρου 105 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου.**

[παραλειπόμενα]

1. [παραλειπόμενα]

ΕΓΓΡΑΦΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ